

16 Φεβρουαρίου, 1993.

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

MOHAMAD ABDUL KARIM MAHMOUD AHMAD ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσεϊόντες,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5636, 5637, 5638.)

5 Ποινή — Προσφορά προς πώληση ποσότητας ρητίνης καννάβεως βάρους 54 κιλών και 497 γραμμαρίων, κατά παράβαση των άρθρων 5(1)(β) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος αρ. 29/77), όπως τροποποιήθηκε από τους

10 Νόμους αρ. 67 του 1983 και 20(1) του 1992 — Κατοχή ποσότητας ρητίνης καννάβεως κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(2) του ιδίου Νόμου — Πρόθεση των εφεσεϊόντων η διάθεση των ναρκωτικών στην τοπική αγορά — Επιβολή ποινής φυλάκισης επτά χρόνων στον κάθε κατηγορούμενο στην πρώτη κατηγορία και πέντε χρόνων στον κατηγορούμενο El Bitar στη δεύτερη κατηγορία — Εγκρίθηκαν από το Εφετείο.

Ποινή — Επιμέτρηση — Προσωπικές περιστάσεις — Ποιά η σημασία τους σε υποθέσεις στις οποίες είναι αναγκαία η επιβολή αποτρεπτικών ποινών.

15 Ποινή — Διαφοροποίηση — Δεν υπήρχαν περιθώρια για διαφοροποίηση στην παρούσα υπόθεση.

20 Κατόπιν πληροφοριών βρέθηκε από την Αστυνομία στην περιοχή του χωριού Ανώματος Λεμεσού μια ποσότητα ρητίνης καννάβεως σε δύο δοχεία τα οποία ήταν κρυμμένα μέσα σε πυκνή βλάστηση. Η υπόλοιπη ποσότητα βρέθηκε στη περιοχή Λιοπετρίου όταν οι εφεσεϊόντες Ahmad και El Bitar οδήγησαν την Αστυνομία στο μέρος που ήταν κρυμμένα τα ναρκωτικά. Βρέθηκαν ένοχοι κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας στην κατηγορία προσφοράς προς

25 πώληση της ρητίνης καννάβεως κατά παράβαση των άρθρων 5(1)(β) του Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε, ενώ ο εφεσεϊών Jawhar βρέθηκε ένοχος και στην κατηγορία κατοχής της πιο πάνω ποσότητας της ρητίνης καννάβεως κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(2) του ιδίου Νόμου. Οι εφεσεϊόντες υπεγράμμισαν ότι δεν ήταν αυτοί που έφεραν τα ναρκωτικά στη Κύπρο. Εφεσίβαλαν τις επιβληθείσες

30 ποινές σαν έκδηλα υπερβολικές και επίσης για τον λόγο ότι δεν έγινε διαφοροποίηση στην μεταχείριση των εφεσεϊόντων ανάλογα

με το βαθμό συμμετοχής τους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Η συνεργασία των εφεσειόντων με την αστυνομία δεν ήταν άμεση και αυθόρμητη ούτως ώστε να ενεργήσει προς όφελός τους στην επιμέτρηση για μετρίασμό της ποινής. 5

2. Οι προσωπικές περιστάσεις των κατηγορουμένων αν και είναι παράγοντες σχετικοί με την επιμέτρηση της ποινής, είναι περιορισμένης σημασίας σε υποθέσεις όπως η παρούσα, στις οποίες είναι αναγκαία η επιβολή αποτρεπτικών ποινών. 10

3. Το Δικαστήριο δεν μπορεί παρά να δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην παρούσα υπόθεση που αφορά υπόθεση διάθεσης των ναρκωτικών στην Κύπρο, από τις υποθέσεις στις οποίες ο προορισμός των ναρκωτικών ήταν το εξωτερικό, για σκοπούς πρόληψης της μάστιγας των ναρκωτικών στον τόπο μας. 15

4. Είναι φανερό από τις επιβληθείσες ποινές ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έλαβε υπόψη για μετρίασμό της ποινής ότι το ανώτατο όριο που προβλέπεται από το Νόμο είναι ποινή φυλάκισης διά βίου, τα περυσιατικά της υπόθεσης και τις προσωπικές συνθήκες των εφεσειόντων. 20

Οι εφέσεις απορρίπτονται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Atallah v. Δημοκρατίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 94·

Gani & Άλλος v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 242

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από Mohamad Abdul Karim Ahmad και άλλους οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 25.5.1992 από το Κακουργιοδικείο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 5317/92) στην κατηγορία της προσφοράς προς πώληση ποσότητας ρητίνης καννάβης, κατά παράβαση των άρθρων 5 (1) (β) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Νόμος αρ. 29 του 1977), όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους αρ. 67 του 1983 και 20 (1) του 1992, ενώ ο κατηγορούμενος αρ. 3 βρέθηκε ένοχος και στην κατηγορία κατοχής ρητίνης κάνναβης κατά παράβαση του άρθρου 6 (1) (2) 25 35

του ιδίου Νόμου και καταδικάστηκαν από Νικολάου, Π.Ε.Δ. Σ. Νικολαΐδη, Α.Ε.Δ. και Πασχαλίδη, Ε.Δ. σε ποινή φυλάκισης επτά ετών ο καθένας ενώ στον κατηγορούμενο Αρ. 3 επιβλήθηκε ποινή πέντε ετών στην δεύτερη κατηγορία.

Ε. Χειμώνας, για τους εφεσεΐοντες.

Α. Μ. Αγγελίδης, Εισαγγελέας, για την εφεσίβλητη.

10 Α. ΛΟΙΖΟΥ: Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Οι εφεσεΐοντες έχουν βρεθεί ένοχοι κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας σε κατηγορία προσφοράς προς πώληση ποσότητας ρητίνης κάνναβης βάρους 54 κιλών και 497 γραμμαρίων, κατά παράβαση των άρθρων 5(1)(β) του
15 Νόμου του 1977 (Νόμος αρ. 29 του 1977), όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους αρ. 67 του 1983, και 20(1) του 1992, ενώ ο εφεσεΐων στην Ποινική Έφεση 5638, Khaled Wahid Jawhar, βρέθηκε ένοχος και στη κατηγορία κατοχής της πιο πάνω ποσότητας ρητίνης κάνναβης κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(2) του ιδίου Νόμου.

25 Η προβλεπόμενη ποινή για παράβαση του άρθρου 5(1)(β) του Νόμου, είναι κατά ανώτατο όριο φυλάκιση διαβίου και πρόστιμο και του άρθρου 6(1)(2) ποινή φυλάκισης μέχρι οχτώ χρόνων και πρόστιμο. Το Κακουργιοδικείο επέβαλε ποινή φυλάκισης επτά ετών στον κάθε εφεσεΐοντα στην κατηγορία κάτω από το άρθρο 5(1)(β) και ποινή πέντε ετών φυλάκιση στον εφεσεΐοντα El Bitar στην κατηγορία κατοχής κάτω από το άρθρο 6(1)(2) του Νόμου.

30 Η έφεση αρχικά στρεφόταν εναντίον και της καταδίκης αλλά κατόπιν συμβουλής του ευπαιδευτού δικηγόρου των, την οποία αποδέχτηκαν, η έφεση κατά της καταδίκης αποσύρθηκε και ακούσαμε μόνο επιχειρηματολογία για την επιβληθείσα ποινή ως έκδηλα υπερβολική και ότι δεν
35 έγινε διαφοροποίηση στην μεταχείριση των εφεσεΐόντων ανάλογα με το βαθμό συμμετοχής των και τις προσωπικές των συνθήκες, και σαν τέτοια δίνουσα τη δυνατότητα στο

Δικαστήριο τούτο ακούοντας την υπόθεση κατ' έφεση να επέμβει.

Τα γεγονότα της υπόθεσης εκτίθενται στην απόφαση του Κακουργιοδικείου. Συνοπτικά θα μπορούσε να λεχθεί ότι κατόπιν πληροφοριών βρέθηκε από την Αστυνομία στην περιοχή του χωριού Ανώματος Λεμεσού, μια ποσότητα ρηίνης καννάβευς σε δύο δοχεία τα οποία ήταν κρυμμένα μέσα σε πυκνή βλάστηση. Σαν αποτέλεσμα περαιτέρω πληροφοριών κλήθηκε προς ανάκριση ο εφεσείων στην Ποινική Έφεση αρ. 5637, Abdul Rahman El Bitar, ο οποίος αρχικά αρνήθηκε οποιαδήποτε γνώση όπως επίσης και ότι γνώριζε τον εφεσείοντα στην Ποινική Έφεση αρ. 5638 Khaled Wahid Jawhar, παρόλο που σύμφωνα με τα στοιχεία που κατείχε ήδη η αστυνομία υπηρέτησαν και οι δύο τον Ιανουάριο του 1992, ως μέλη του πληρώματος του ίδιου σκάφους.

Τελικά βρέθηκαν ο εφεσείων Jawhar, και ο εφεσείων στην Ποινική Έφεση αρ. 5636, Mohamad Abdul Karim Ahmad. Ο εφεσείων El Bitar και ο εφεσείων Ahmad, οδήγησαν την αστυνομία σε μέρος στην περιοχή Λιοπετρίου ξεχωριστά ο καθένας, όπου ανευρέθηκε η υπόλοιπη ποσότητα των ναρκωτικών. Οι εφεσείοντες έδωσαν τότε λεπτομερείς καταθέσεις για τις ενέργειες τους υπογραμμίζοντας όμως ότι δεν ήταν αυτοί οι οποίοι έφεραν τη ρηίνη αυτή στην Κύπρο.

Η πρόθεση και προσπάθεια να πωλήσουν τα πιο πάνω ναρκωτικά στην Κυπριακή αγορά και σε Κύπριους δεν αμφισβητείται, όπως δεν αμφισβητούνται και τα στοιχεία τα οποία αποτελούσαν την απόδειξη των εναντίον των εφεσείοντων κατηγοριών, στις οποίες βρέθηκαν ένοχοι.

Ο ευπαίδευτος συνήγορός των σήμερα ενώπιόν μας επιχειρηματολόγησε ότι το Κακουργιοδικείο παρέλειψε να λάβει υπόψη σημαντικά στοιχεία προς όφελος των εφεσείοντων και συγκεκριμένα τη συνεργασία των με την αστυνομία και την όλη συμπεριφορά των όπως και τις

προσωπικές οικογενειακές συνθήκες των και γενικά στοιχεία σχετικά με το θέμα της επιμέτρησης της ποινής. Όπως επίσης και ότι δεν έγινε διαφοροποίηση στη μεταχείριση των εφεσεϊόντων ανάλογα με το βαθμό της συνενοχής των.

5

Είναι γεγονός ότι η άμεση παραδοχή διάπραξης αδικήματος και η αυθόρμητη συνεργασία με την αστυνομία για διαλεύκανση μιας αξιόποινης πράξης, αποτελούν στοιχεία μετριασμού της ποινής. Στην προκειμένη όμως περίπτωση δεν μπορεί να λεχθεί ότι αυτή ήταν άμεση και αυθόρμητη γιατί υπήρξε άρνηση και προσπάθεια των εφεσεϊόντων απόκρυψης της ενοχής των και μη συνεργασίας των με την αστυνομία στα αρχικά στάδια των ανακρίσεων.

10

Ως προς τις προσωπικές συνθήκες των εφεσεϊόντων το Κακουργιοδικείο είχε ενώπιόν του εκθέσει Κοινωνικού Λειτουργού και οτιδήποτε άλλο τέθηκε ενώπιόν του από το συνήγορό των. Στην απόφασή του αναφέρθηκε στην υπόθεση *Gaby Toufic Atallah v. Δημοκρατίας*, (1992) 2 Α.Α.Δ. 94 στην οποία επικροτώντας απόσπασμα από την υπόθεση *Ghani & Άλλος v. Δημοκρατίας*, (1991) 2 Α.Α.Δ. 242, τονίστηκε ότι οι προσωπικές περιστάσεις των κατηγορουμένων όσο και αν, όπως σε κάθε περίπτωση, είναι παράγοντες σχετικοί με την επιμέτρηση της ποινής, είναι περιορισμένης σημασίας και σίγουρα δεν μπορούν να αφηθούν να οδηγήσουν σε αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου σε υποθέσεις όπως η παρούσα, στις οποίες οι ποινές είναι αναγκαίο να είναι αποτρεπτικές.

15

20

25

Μέχρι σήμερα η Κυπριακή Δικαιοσύνη ασχολείτο με περιπτώσεις, γενικά μιλώντας, που ο προσορισμός των ναρκωτικών και μάλιστα σε μεγάλες ποσότητες, ήταν άλλες χώρες. Αυτή είναι μια από τις σοβαρότερες περιπτώσεις που οι δράστες αποσκοπούσαν στη διάθεση των ναρκωτικών αυτών στην τοπική αγορά. Παρόλο που το Δικαστήριο τούτο τόνισε τη σοβαρότητα τέτοιων αδικημάτων και επικύρωσε αυστηρές ποινές για παραβάσεις των σχετικών νομοθετικών διατάξεων για εμπορία και κατοχή

30

35

ναρκωτικών, δεν μπορεί παρά να δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην υπό εξέταση υπόθεση, για να προληφθεί κατά το δυνατό η επέκταση της μάστιγας αυτής στην Κύπρο.

Δεν νομίζουμε ότι στην προκειμένη περίπτωση υπήρξε οποιαδήποτε παράβαση αρχής δικαίου που διέπει το θέμα της ορθής επιμέτρησης της ποινής, ούτε και ότι οι ποινές που επιβλήθηκαν είναι από μόνες τους έκδηλα υπερβολικές ή ότι υπήρχε οποιοδήποτε περιθώριο διαφοροποίησης της μεταχείρισης των τριών εφεσειόντων. Οι ποινές που επιβλήθηκαν φανερώνουν ότι λήφθηκαν υπόψη ότι, το ανώτατο όριο που προβλέπεται από το Νόμο είναι ποινή φυλάκισης διά βίου και σε όση έκταση έπρεπε, τα περιστατικά της υπόθεσης και οι προσωπικές συνθήκες των εφεσειόντων που έπρεπε να ληφθούν για μετρίασμό της ποινής.

Για τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις αυτές που συνεκδικάστηκαν ως εκ της φύσεώς των, απορρίπτονται.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.